

”Oli paikka mihin mennä ei tarvinnu syljeskellä tuol pihalla”

Entisten nuorten kokemuksia nuorisotalotoiminnasta

Ammattikorkeakoulututkinnon opinnäytetyö

Lahdensivu, sosiaalialan koulutus

Syksy 2017

Kirsi Kallio

Sosiaalialan koulutus
Hämeenlinna, Lahdensivu

Tekijä	Kirsi Kallio	Vuosi 2017
Työn nimi	”Oli paikka mihin mennä, ei tarvinnu syljeskellä tuol pihalla” Entisten nuorten kokemuksia nuorisotalotoiminnasta	
Työn ohjaaja	Raija Koskinen	

TIIVISTELMÄ

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää nuoruudessaan nuorisotalolla käyneiden henkilöiden kokemuksia. Opinnäytetyö tehtiin yhteistyössä Kaarinan kaupungin nuorisopalveluiden kanssa. Tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena eli laadullisena tutkimuksena. Tutkimukseen osallistui kahdeksan nuorta aikuista iältään 21–29 vuotta.

Tutkimuksen teoreettisina lähtökohtina olivat nuoruus elämänvaiheena ja siihen liittyen identiteetin rakentuminen. Teoriaosuudessa perehdyttiin myös nuorisopalveluiden historiaan, nuorisolakiin ja esiteltiin lyhyesti Kaarinan kaupungin nuorisopalveluita. Tutkimusaineisto hankittiin ryhmähaastatteluilla ja aineisto analysoitiin kategoria-analyysin avulla.

Tutkimustulosten perusteella nuorisotalotoiminnalla on ollut vaikutusta erityisesti identiteetin rakentumiseen ja erilaisten taitojen oppimiseen. Nuorisotalotoiminta koettiin myös ennaltaehkäisevänä toimintana. Tutkimustuloksista ilmenee, että nuorisotalotoiminnalla ja nuorisotalolla on suuri vaikutus nuorten vapaa-ajanviettoon. Tutkimustulosten mukaan myös ohjaajalla on suuri merkitys toimintaan osallistumiselle.

Avainsanat nuori, nuoruus, nuorisotalo, nuorisopalvelut

Sivut 21 sivua

Degree Programme in Social services
Hämeenlinna, Lahdensivu

Author	Kirsi Kallio	Year 2017
Subject	“Had some place to go and didn’t need to hang outside and spit around” Former youths’ experience from the youth center services	
Supervisor	Raija Koskinen	

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to map out the experiences of people who used to go the youth center in their early adulthood. This thesis was carried out with the youth services of the city of Kaarina. The research method in this thesis was qualitative. Eight people age 21 - 29 took part to this survey.

The theoretical basis of the thesis was adolescence as a state of life and creation of one’s identity during that time. History of youth services, youth legislation and also the youth services of the city of Kaarina city were briefly introduced in at the theory section. The research data was collected in group interviews and analyzed by using category analysis.

The findings of this thesis showed that attending the youth center had an impact on the young people’s identity as well as their capability of learning different skills. The youth center services were experienced as preventative action. The findings also showed that youth center services and the youth center had a major influence on the way young people spent their free time. In addition, the youth leader was considered a significant factor for young people’s participation at the youth center.

Keywords youth, youth center, youth services

Pages 21 pages

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	NUORUUS ELÄMÄNVAIHEENA	2
2.1	Nuoruus –siirtymäkausi lapsuudesta aikuisuuteen	2
2.2	Nuoren identiteetin rakentuminen	2
3	NUORISOPALVELUT	3
3.1	Seuraintaloilta nuorisotiloihin	3
3.2	Nuorisolaki ohjaamassa nuorisopalveluita	5
3.2.1	Kaarinan kaupungin nuorisopalvelut	6
4	AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET	6
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	7
5.1	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymys	7
5.2	Kvalitatiivinen tutkimus	7
5.3	Tutkimusaineiston hankinta ja kuvaus	8
5.4	Analysointimenetelmänä kategoria-analyysi	9
5.5	Eettisyys ja luotettavuus	10
6	TUTKIMUSTULOKSET	11
6.1	”Paljon vahvempi sen takii ja elämänkatsomus on paljon laajempi” – Identiteetin rakentuminen	11
6.2	”Pitänyt hyvillä raiteilla” –Nuorisotalotoiminta ennaltaehkäisevänä toimintana	12
6.3	”Iso syy miks siellä mä kävin oli et siel oli hyvä ohjaaja” –Ohjaajan merkitys nuorisotalotoimintaan	12
6.4	”Siel oli tekemist ja kaikki kaverit meni sinne” – Nuorisotalo vapaa-ajan viettopaikkana	14
6.5	”Sosiaalinen puoli kehittys ihan sairaasti nuorisotilan takia” -Erialaisten taitojen oppiminen nuorisotalolla	15
7	JOHTOPÄÄTÖKSET	16
8	POHDINTA	18
	LÄHTEET	20

1 JOHDANTO

Nuorilla on aina ollut tarve kokoontua ja viettää aikaa ystävien kanssa. Nuorisotalot ovat paikkoja, joissa nuoret voivat kokoontua yhdessä viettämään vapaa-aikaa. Nuorisotalotoiminta on muuttunut paljon vuosikymmenten saatosta tähän päivään, kuitenkin ajatus on ollut aina sama: nuoret saavat kokoontua turvallisessa paikassa ja ovat poissa kaduilta.

Nuorisotalo on iso osa omaa nuoruuttani. Siellä olivat kaikki kaverit. Sinne oli helppo mennä ja siellä oli helppo olla. Koskaan ei tarvinnut miettiä, etteikö ”nuokkarille” voisi tai saisi mennä. Myös nuorisotalon ohjaajalla oli suuri merkitys esimerkiksi siinä, kun mietittiin seuraavan viikonlopun ohjelmaa, mutta myös siinä, kun mietittiin omaa tulevaisuutta pidemmälle. Itse koen, että nuorisotalolla oleminen lisäsi alueen nuorten yhteisöllisyyttä ja sieltä sai ystäviä, joista osa on pysynyt tähän päivään asti. Kaveriporukastamme onkin muodostunut yhteisö, jolla on omat perinteet ja muistot.

Näistä kokemuksista lähti ajatus tehdä aiheeseen liittyvä opinnäytetyö. Halusin kuulla myös muiden entisten nuorisotalolla kävijöiden kokemuksia nuorisotalotoiminnasta. Halusin tietää, oliko nuorisotalo nuorille pelkkä ajanvietto paikka vai kenties jotain enemmän. Yhteistyötaho löytyi Kaarinan kaupungin nuorisopalveluista ja myös haastateltavat löytyivät Kaarinan kaupungin nuorisotyöntekijän kautta.

Opinnäytetyön tarkoituksena on kartoittaa entisten nuorisotalolla käyneiden nuorten kokemuksia nuorisotalotoiminnasta. Tutkimus tehtiin laadullisena tutkimuksena ja aineisto kerättiin ryhmähaastatteluilla. Haastateltavia oli kahdeksan, joista puolet oli naisia ja puolet miehiä. Ikähaarukaltaan he olivat 21-29 -vuotiaita. Kaikki haastateltavista olivat käyneet Kaarinan kaupungin nuorisotaloilla, ja kaikilla nuorilla oli myös ollut sama ohjaaja nuorisotalolla. Tutkimuksessa käytetään haastateltavista nuorista termiä entiset nuoret. Kaarinan kaupunki käyttää nuorisotalon kävijöistä termiä nuoret, jolloin tähän opinnäytetyöhön otettiin käyttöön entiset nuoret.

Nuorisopalvelut ja nuorisotalotoiminta ovat tärkeässä roolissa nuorten syrjäytymisen ennaltaehkäisemisessä. Nuorisotalolla saadaan kokemuksia toisten nuorten kanssa, tutustutaan uusiin ihmisiin ja saadaan myös uusia näkökulmia esimerkiksi harrastuksiin ja opintoihin. Nuorisotaloilla opetellaan myös osallisuutta ja tekemään töitä yhteisten päämäärien saavuttamiseksi.

2 NUORUUS ELÄMÄNVAIHEENA

Nuoruutta kuvataan siirtymäkaudeksi lapsuudesta aikuisuuteen. Nuoruudessa tapahtuu paljon fyysisiä muutoksia kuin henkisiäkin. (Nurmiranta, Leppämäki & Horppu 2009, 72-73.) Tässä kappaleessa kerrotaan nuoruudesta elämänvaiheena, sen aikana tapahtuvista muutoksista ja identiteetin rakentumisesta.

2.1 Nuoruus –siirtymäkausi lapsuudesta aikuisuuteen

Nuoruuden määritellään alkavan puberteetista eli nuoruuteen liittyvien fyysisten muutosten myötä, mikä keskimäärin alkaa 12-vuotiaana. Nuoruudessa tapahtuu huomattavia fyysisiä muutoksia, jotka ovat pääosin biologian määräämää kypsymistä ja johtuvat hormonitoiminnan kehityksestä. (Nurmiranta ym. 2009, 72-73.) Nuorisolaissa (2016/1285 § 3) nuori määritellään alle 29-vuotiaaksi, mutta sitä, mihin nuoruus oikeasti päättyy ja mistä aikuisuus alkaa, onkin vaikeampi määritellä (Nurmiranta ym. 2009, 72).

Nuoruusiässä lapsuuden aikana kehittyneet käsitykset itsestä ja ympäröivästä maailmasta muuttuvat ja rakentuvat uudelleen. Nuoruudessa etsitään omaa paikkaa maailmassa ja merkitystä omalle elämälleen. Nuoruus on vaihe, jossa nuori ottaa etäisyyttä vanhempiin ja opettelee itsenäisempää elämää. Samalla nuoren minäkuva monipuolistuu, ja hän alkaa vähitellen nähdä, millainen hän on fyysisesti, sosiaalisesti, emotionaalisesti ja kognitiivisesti. (Nurmiranta ym. 2009, 75-76.)

Nuoruudessa käydään läpi erilaisia kehitystehtäviä eli haasteita. Haasteet voivat liittyä fyysiseen kypsymiseen, yhteiskunnan normeihin, psyykkiseen kehitykseen ja sisäiseen kypsymiseen. Näihin liittyy mm. ulkonäkö, oman kehon hallinta, kodista irtautuminen, parisuhteen rakentaminen, itsenäisen elämän aloittaminen ja itsensä hyväksyminen miehenä tai naisena. (Nurmiranta ym. 2009, 76.)

Nuoruuden alkuvaiheessa nuoren ihmissuhteissa tapahtuu paljon muutoksia. Nuori alkaa irtautua vanhemmistaan, ja heidän huolenpidostaan ja ajatusmaailmastaan. Kun nuori alkaa etääntyä vanhemmistaan, ystävyys-suhteet tulevat entistä tärkeämmiksi. Tiiviit ja pysyvät ystävyys-suhteet tukevat nuoren psyykkistä ja sosiaalista kehitystä. Nuoruusajan ystävyys-suhteita voidaan pitää harjoitteluna tulevia ihmissuhteita, kuten esimerkiksi seurustelusuhteita, varten. (Nurmiranta ym. 2009, 77, 86-87.)

2.2 Nuoren identiteetin rakentuminen

Nuoruus on identiteetin rakentamisen aikaa. Nuorelle alkaa vähitellen muodostua suhteellisen selkeä, pysyvä ja yksilöllinen minäkäsitys toisiaan seuraavien kehityshaasteiden kautta. Minäkäsitys ja identiteetti muodos-

tuvat suhteessa omiin fyysisiin ominaisuuksiin, vanhempiin, ystäviin, intiimeihin suhteisiin, kouluun, työhönsä ja maailmankatsomukseen. (Nurmiranta ym 2009, 78.)

Erilaisissa kriisivaiheissa nuori testaa erilaisia vaihtoehtoisia identiteettejä, joka saattaa näkyä ailahtelevuutena ja epävarmuutena. Nuori voi omaa arvomaailmaansa etsiessään vaihtaa tyyliään ja aatteitaan rajustikin, kärjistetyksi esimerkiksi punkkarista uskovaiseksi. Kokemuksiensa perusteella nuori omaksuu jonkun testaamansa identiteetin itselleen ja vähitellen vakiinnuttaa käsityksen itsestään sen mukaiseksi. Nuori saattaa myös omaksua niin sanotun negatiivisen identiteetin suojatakseen itseään ympäristön paineilta ja hyväksyäkseen itsensä. Negatiivinen identiteetti tarkoittaa uhmakasta pyrkimystä olla ympäristön toiveiden vastainen. (Nurmiranta ym. 2009, 78-79.)

Yksi keskeinen minäkäsityksen alue on seksuaali-identiteetti. Seksuaalisia rooleja nuori saattaa kokeilla joko mielikuvissaan tai rakastumalla. Tyypillinen normaali seksuaalisen aktiivisuuden piirre nuorille on itsetyydytys. Kun nuori alkaa seurustella vastakkaisen sukupuolen kanssa nuoren käsitys itsestä miehenä ja naisena vahvistuu. (Nurmiranta ym. 2009, 79.)

3 NUORISOPALVELUT

Nuorisopalvelut ovat kehittyneet paljon vuosikymmenten aikana. Sota-ajan jälkeen alettiin miettiä nuorison tulevaisuutta ja ensimmäisiä nuorisotaloja eli seuraintaloja alkoi ilmestyä. Seuraintalojen tarkoitus oli pitää nuoret pois kadulta pahanteosta. (Lehtonen 2013, 11.) Nuorisotalo on tänäkin päivänä kunnan tai järjestön järjestämä tila, jossa nuoret voivat kokoontua. Nuoret viettävät siellä vapaa-aikaansa esimerkiksi telkkaria katsoen, pingistä tai biljardia pelaillen. Nuorisotilalla työskentelee aina nuorisotyöntekijä tai ohjaaja ja pyrkimyksenä on, että nuorisotalo on tila, jossa kohdata luotettava aikuinen. Nuorisotyölle ne ovat tapa luoda kontaktia nuoriin ja ryhmämuotoisen toiminnan paikka. (Kiilakoski n.d., 125.)

Tässä luvussa paneudutaan hieman nuorisopalveluiden historiaan ja kuvataan nuorisolakia. Kappaleen lopuksi kerrotaan hieman Kaarinan kaupungin nuorisopalveluista esimerkiksi millaisia nuorisopalveluita kaupungit tarjoavat.

3.1 Seuraintaloilta nuorisotiloihin

Sotien jälkeen järjestöt yrittävät saada aktivoitua Suomen nuorisoa pois pahanteosta niin sanottuihin parempiin harrastuksiin. Monet nuoret kaipasivat mielekästä tekemistä ankean sota-ajan vastapainoksi. Yhdistysten omilla seurantaloilla lapset ja nuoret aikuisten ohessa tapasivat toisiaan ja harrastivat. Yhdistyksiä ja kansanliikkeitä syntyi eri aatteiden ympärille

ja nämä yhdistykset ja kansanliikkeet rakensivat omia kokoontumistiloja ympäri Suomea. (Lehtonen 2013, 11-13.)

Myös valtio esitti huolensa nuorten ajankäytöstä ja hyvinvoinnista. Opetusministeriöön perustettiin vuonna 1944 nuorisoasian esittelijän virka ja lautakunta, joka avusti ministeriötä nuorisokysymysten käsittelyssä, huolehti nuorisojärjestöjen, koulujen ja viranomaisten yhteistyöstä, seurasi nuorison vapaa-ajan käyttöä järjestöissä ja niiden ulkopuolella sekä teki esityksiä ja aloitteita. Joissain kunnissa oli jo sodan aikana perustettu nuorisotyötoimikuntia, joiden ansiosta vuonna 1945 opetusministeri lähetti kuntien kunnallisvaltuustolle ja kirkkoherranvirastoille kirjeen, jossa kannustettiin edelleen kehittämään nuorisotyötä. Tämä johti nuorisotyötoimikuntien perustamiseen yli sadalla paikkakunnalla, nuorisotyövälineiden lainavarastoon, joka oli järjestöjen käytössä ja nuorisotyöntekijöiden palkkaamiseen kunnissa. Nuorisotyön kehittyessä nuorisotoimikunnat alkoivat perustaa omia tiloja nuorten käyttöön. (Lehtonen 2013, 15-26.)

1960-luvulla ensimmäistä nuorisotyölakia alettiin virallisesti valmistella. Lakia valmistellessa kunnat alkoivat selvittää erilaisissa selvityksissä nuorisotilojen tarvetta. Tilat olivat pääasiallisesti järjestöjen käytössä ja järjestön ulkopuolinen nuoriso joutui odottamaan omia tilojaan hieman kauemmin. Nuoret halusivat vaikuttaa ja nuoriso osasi myös vaatia omia kokoontumistiloja. Nuoret halusivat tiloja, joissa voisivat vapaasti tavata toisiaan, koska aikuiset paheksuivat nuorten kokoontumista yleisillä paikoilla. Tämä nopeutti päätöksen tekoa monissa kunnissa. Näissä tiloissa nuoret saivat harrastaa, soittaa musiikkia ja niihin perustettiin nuorisokahviloita. (Lehtonen 2013, 73-98.)

Laki kuntien nuorisolautakunnista ja nuorisotyöhön annettavasta valtionavusta astui voimaan vuonna 1972. Lain myötä nuorisolautakunnat tulivat kuntiin pakolliseksi ja uusia työpaikkoja aukesi. Uusia virkoja olivat esimerkiksi nuorisosihteeri, nuorisotilojen valvojia, kerhokahvilan hoitajia ja kerho-ohjaaja. Nuorisotyön pääpaino oli edelleen järjestötoiminnassa, mutta vähitellen nuorten avoimien ovien toiminta lisääntyi ja tarjosi järjestöihin sitoutumatonta vapaamuotoisempaa toimintaa. (Lehtonen 2013, 137-144.)

1980-luvulla nuoret valtasivat tiloja itselleen. Valtaamisen lisäksi nuorisotiloja saatiin lisää valtion ja kuntien satsauksilla. Nuorisotilojen ja nuorisotyöhön koulutettujen työntekijöiden määrä kasvoi huomasti 1980-luvulla. Nuorisotilat olivat usein rakennettu monitoimitalojen yhteyteen. Näihin nuorisokeskuksiin voitiin rakentaa esimerkiksi discotila, kerhotiloja, pelitilaa ja musiikkiyhtyeiden harjoitteluhuonetta. Taloille tultiin pääasiassa kuluttamaan aikaa, musiikkia kuuntelemaan ja pelailemaan kavereiden kanssa koulun jälkeen ja iltaisin. Nuorisotalojen tapahtumista suosituimpia olivat discot. (Lehtonen 2013, 231, 253, 264.)

1990-luvun alun taloudellinen lama vaikutti myös nuorisotyön asemaan kunnissa. Kunnat saivat enemmän valtaa mihin määrärahoja kohdennettiin, mikä luonnollisesti ei aina suosinut nuorisotoiminnan tarpeita. Tämä

oli alkua nuorisotilojen ja nuorisotoimen taantumiselle, mikä näkyi nuorisotyöntekijöiden ja nuorisotilojen määrissä. Nuorisotiloja ei välttämättä pystytty pitämään auki niin usein kuin kysyntää olisi ollut. Vuosikymmenen lopussa lähes kaikissa kunnissa oli kuitenkin käytössä jonkinlainen nuorisotila. Suuremmilla paikkakunnilla nuorisotalot alkoivat erikoistua johonkin tiettyyn toimintaan esimerkiksi musiikkiin ja kuvataiteisiin, eikä tiloissa ollut näin enää tarjolla kaikkea. 1990-luvulla nuorisotaloille uutta oli tietotekniikan tuleminen. (Lehtonen 2013, 307-320.)

Kuntaliitosten myötä 2000-luvulla nuorisotoiminnassa tapahtui muutoksia. Nuorisopalvelut, erityisesti nuorisotilat, haluttiin tarjota edelleen lähipalveluina, jotta kunnan eri alueilla asuvat nuoret eivät joutuisi keskenään eriarvoiseen asemaan. Nuorisotiloja on pyritty avaamaan 2010-luvulla sinne missä nuoret liikkuvat ja oleilevat kuten esimerkiksi eri kauppakeskuksiin. Nuoret ovat yhä useammin saaneet itse olla mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa nuorisotiloja, näin nuoria on osallistettu toimintaan ja ovat saaneet vaikuttaa. (Lehtonen 2012, 357-394.)

3.2 Nuorisolaki ohjaamassa nuorisopalveluita

Nuorisolaissa säädetään nuorisotyön ja –toiminnan edistämisestä ja nuorisopolitiikasta. Laissa säädetään myös näihin liittyvästä valtionhallinnon ja kunnan vastuusta ja yhteistyöstä sekä valtionrahoituksesta. Lain tavoitteena on edistää nuorten osallisuutta, vaikutusmahdollisuuksia ja edellytyksiä sekä kykyä toimia yhteiskunnassa. Tarkoituksena on opettaa tietoja ja taitoja sekä tukea nuoren kasvuun, itsenäistymiseen ja yhteisöllisyyteen liittyen. Lähtökohtana tavoitteen toteutumisessa on yhteisvastuu, kulttuurien moninaisuus, kansainvälisyys, kestävä kehitys, terveet elämäntavat, ympäristön ja elämän kunnioittaminen sekä monialainen yhteistyö. Nuorisolaki koskee alle 29-vuotiaita. (Nuorisolaki 2016/1285.)

Nuorisolain mukaan nuorisotyö ja –politiikka kuuluvat kunnan tehtäviin. Kunnan tulee paikalliset olosuhteet huomioon ottaen luoda edellytyksiä nuorisotyölle ja –toiminnalle järjestämällä nuorille suunnattuja palveluita ja tiloja. Kunnan tehtäviin kuuluu tukea myös nuorten kansalaistoimintaa. Tarpeen mukaan kunnan tulee olla yhteistyössä muiden nuorille palveluja tuottavien viranomaisten sekä nuorten, heidän perheidensä, nuorisotalon järjestöjen, seurakuntien ja muiden nuorisotyötä tekevien tahojen kanssa. (Nuorisolaki 2016/1285.)

Nuorisolain mukaan nuoria on kuultava heitä koskevista päätöksenteoista. Kunnan ja valtion on myös tarjottava ja järjestettävä nuorille mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa paikallista, alueellista ja valtakunnallista nuorisotyötä ja –politiikkaa koskevien asioiden käsittelyyn. (Nuorisolaki 2016/1285.)

3.2.1 Kaarinan kaupungin nuorisopalvelut

Kaarinan nuorisopalveluiden toimintaa johtaa nuorisopalvelujohtaja. Kaarinassa on tällä hetkellä kuusi nuorisotyöntekijää, yksi erityisnuorisotyöntekijä ja kaksi etsivää nuorisotyöntekijää. Kaarinassa toimii myös oma nuorisovaltuusto, jonka kautta nuoret pystyvät vaikuttamaan päätöksentekoon kaupungissa. (Kaarina n.d.)

Kaarinassa toimii viisi nuorisotaloa, jotka tarjoavat nuorille ja varhaisnuorille erilaista toimintaa. Varhaisnuorten vuorot ovat pääasiassa heti koulupäivien jälkeen kello 14.00-16.00 ja ovat tarkoitettu 3.-6. luokkalaisille. Nuorten vuorot ovat tarkoitettu 7. luokkalaisille ja sitä vanhemmille, pääsääntöisesti kuitenkin 13-17 -vuotiaille. Nuorisotilat ovat avoinna noin 3-4 kertaa viikossa. (Kaarina n.d.)

Etsivää nuorisotyötä järjestetään myös Kaarinassa. Etsivän nuorisotyön tarkoituksena on tukea 17-29 -vuotiaita nuoria, jotka ovat jääneet ilman koulutus- tai työpaikkaa, tarvitsevat apua opiskelu- ja työnhaussa tai elämänhallinnassa. Etsivän nuorisotyön asiakkaille on lisäksi tarjolla nuorisotalotoimintaa kerran viikossa, jossa voivat vapaasti tavata etsiviä nuorisotyöntekijöitä. (Kaarina n.d.)

4 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET

Nuorisotalotoimintaa on tutkittu vuosien varrella jonkun verran. Vähemmän on kuitenkin haastateltu entisiä nuoria eli niitä, jotka ovat nuoruudessaan käyneet nuorisotaloilla. Olen valinnut tähän työhön vertailuksi kaksi tutkimusta, joista toisessa on haastateltu entisiä nuoria ja toisessa nuoria, jotka tutkimusta tehtäessä olivat nuorisotalon kävijöitä.

Asta Sajaniemi on ylemmän ammattikorkeakoulun opinnäytetyössään tutkinut nuorisotalotoimintaa osana elämäntulkua. Opinnäytetyössä on selvitetty, mitä nuorena nuorisotalotoimintaan osallistuminen on merkinnyt aikuisille henkilöille myöhemmällä iällä ja millaisilla kokemuksilla on ollut merkitystä vielä aikuisenakin. Tutkimuksessa on haastateltu henkilöitä, jotka ovat käyneet vuosina 1992-2009 nuorisotalolla eli noin 5-22 vuotta ennen tutkimuksen tekemisestä. Tutkimuksen keskeisimpiä tuloksia oli, että merkitykselliset kokemukset syntyvät yhteisöllisyydestä nuorisotalolla, nuorisotalon tarjoamasta näkymättömästä tukiverkosta ja nuoruuteen liittyvistä valinnoista. Toiminta, joka on yhteisöllistä, opettaa yhteiskunnan pelisääntöjä, konkreettisia taitoja ja sosiaalisuutta. (Sajaniemi 2014.)

Nuorten vapaa ajan tilankäyttöä on tutkinut Heiskanen (2015) Oulun yliopistossa. Tutkimuksessa on tutkittu nuorisotalotoiminnan roolia ja merkitystä nuorten vapaa-ajan tilankäytön valinnassa. Tutkimuksessa tehtiin yhteistyötä kolmen eri nuorisotalon kanssa, jonka käyttäjiä haastateltiin. Tutkimustuloksista kävi ilmi, että nuorisotalotoiminta koettiin tärkeäksi

osaksi vapaa-aikaa ja sen tilankäyttöä. Haastateltavat kokivat nuorisotalon tekemisen tilana, jossa luotiin sosiaalisia suhteita toisten nuorten ja aikuisten ohjaajien kanssa. (Heiskanen 2015.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Tämä tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena. Tutkimuksen tavoitteena oli kartoittaa entisten nuorten kokemuksia nuorisotalotoiminnasta. Opinnäytetyö tehtiin yhteistyössä Kaarinan kaupungin kanssa. Tutkimusta varten haastateltiin kolmessa ryhmähaastattelussa kahdeksaa entistä nuorta iältään 21–29 vuotta.

5.1 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymys

Tämän opinnäytetyön tutkimustehtävänä oli selvittää aikuisten, jotka ovat käyneet nuoruudessaan nuorisotalolla eli entisten nuorten kokemuksia nuorisotalotoiminnasta. Tutkimuksessa hyödynnettiin entisten nuorten omia kokemuksia ja muistoja. Tämän tutkimustehtävän pohjalta tutkimuskysymykseksi muodostui:

Mitä entiset nuoret kertovat omista nuorisotalokokemuksistaan?

Tavoitteena oli kartoittaa entisten nuorten kokemuksista kuinka he kokevat nuorisotalotoiminnan ja millaisia vaikutuksia nuorisotalotoiminnalla on ollut heidän elämäänsä. Tietoa voitaisiin käyttää hyödyntää kaupungin nuorisotyön kehittämisessä.

5.2 Kvalitatiivinen tutkimus

Kvalitatiivisen tutkimuksen eli laadullisen tutkimuksen lähtökohtana on pyrkiä kuvaamaan todellista elämää. Laadullisessa tutkimuksessa tarkoituksena on tutkia tutkittavan kohteen ominaisuuksia, merkityksiä ja laadua kokonaisvaltaisesti. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2008, 157-160.)

Aineiston hankinnassa käytetään laadullisia metodeja, joissa tutkittavien ”ääni” ja näkökulma pääsevät esille. Tällaisia metodeja ovat mm. teema-haastattelu, osallistuva havainnointi, ryhmähaastattelut ja erilaisten dokumenttien ja tekstien diskursiiviset analyysit. Laadullisessa tutkimuksessa luotetaan siis enemmän tutkijan omiin havaintoihin ja keskusteluihin kuin mittausvälineillä hankittavaan tietoon. Kuitenkin tutkimuksessa voidaan käyttää myös apuna kvantitatiivisen tutkimuksen eli määrällisen tutkimuksen osia kuten esimerkiksi lomakkeita tai testejä. (Hirsjärvi ym. 2008, 160.)

Tutkimukseen tulisi valita kohdejoukko tarkoituksenmukaisesti eikä käyttäen satunnaisotoksen menetelmää. (Hirsjärvi ym. 2008, 160.) Kohde-

joukko on yleensä laadullisessa tutkimuksessa pieni ja tapauksia pyritään analysoimaan mahdollisimman perusteellisesti. Näin ollen aineiston tietteellisyyskriteeri ei ole sen määrä vaan laatu. Vahvat teoreettiset perustukset, jotka tutkija on rakentanut tutkimukseensa, ohjaavat aineiston hankintaa. (Eskola & Suoranta 1998, 18.)

Laadullisessa tutkimuksessa tutkijalla ei ole lukkoon lyötyjä ennakkoolettamuksia tutkimuskohteesta tai tutkimuksen tuloksista. On kuitenkin otettava huomioon, että havaintomme ovat aina latautuneet aikaisemmillä kokemuksillamme. Kokemuksista ei kuitenkaan saa muodostaa sellaisia asetelmia, jotka rajaisivat tutkimuksellisia toimenpiteitä. Tutkijan tulisi yllättyä tai oppia tutkimuksen kuluessa, joka edellyttää, että tutkimuskohteesta muodostetut ennakkooletukset tiedostetaan ja otetaan huomioon tutkimuksen esioletuksina. (Eskola & Suoranta 1998, 19-20.)

5.3 Tutkimusaineiston hankinta ja kuvaus

Opinnäytetyön aineisto kerättiin ryhmähaastatteluina, jotka toteutettiin teemahaastatteluina. Ryhmähaastatteluja oli yhteensä kolme ja niihin osallistui yhteensä kahdeksan haastateltavaa, joista neljä oli naisia ja neljä miehiä. Haastateltavat olivat iältään 21-29-vuotiaita ja he ovat kaikki käyneet nuoruudessaan Kaarinan kaupungin nuorisotaloilla. Haastateltavat olivat käyneet nuorisotalolla noin ikävuosina 13-19. Haastateltavat koottiin Kaarinan kaupungin nuorisotyöntekijän avulla. Kaikilla haastateltavilla oli ollut sama ohjaaja käydessään nuorisotalolla. Ryhmähaastattelun päädyttiin, koska se tuki tarkoitusta, jossa oli saada mahdollisimman paljon keskustelua aikaiseksi kokemuksista ja ajatuksista nuorisotalotoiminnasta.

Keskusteleminen ihmisten kanssa on luonnollinen tapa kun halutaan kuulla heidän mielipiteitään, kerätä tietoa, käsityksiä ja uskomuksia tai kun haluamme ymmärtää, miksi ihmiset toimivat tietyllä tavalla tai miten he arvottavat tapahtumia. Haastattelu on tästä syystä yksi tiedonhankinnan perusmuoto. (Hirsjärvi & Hurme 2010, 11.) Haastattelussa ollaan suorassa kielellisessä vuorovaikutuksessa tutkittavan kanssa, mikä tekee haastattelusta ainutlaatuisen tiedonkeruumenetelmän (Hirsjärvi ym. 2008, 199-200). Haastattelu eroaa tavallisesta keskustelusta sillä, että se tähtää informaation keräämiseen ja on ennalta suunniteltua päämäärähuakuista toimintaa (Hirsjärvi & Hurme 2010, 42).

Hirsjärven ym. (2008, 203-204) mukaan haastattelut voidaan jakaa kolmeen ryhmään, jotka ovat strukturoitu haastattelu eli lomakehaastattelu, teemahaastattelu ja avoin haastattelu. Tässä opinnäytetyössä käytettiin haastattelulajina puolistrukturoitua teemahaastattelua. Tämä valikoitui sen vuoksi, koska haluttiin, että haastateltavat vastaavat kysymyksiin omin sanoin eivätkä vastaukset ole sidottu vastausvaihtoehtoihin. Yksityiskohtaisten kysymysten sijaan haastattelu etenee tiettyjen keskeisten teemojen mukaan. Tämä tuo tutkittavien äänen kuuluviin ja vapauttaa

pääosin haastattelun tutkijan näkökulmasta. (Hirsjärvi & Hurme 2010, 47-48.)

Opinnäytetyöhön valikoitui ryhmähaastattelu, koska tavoitteena oli saada keskustelua kokemuksista ja ajatuksista liittyen nuorisotalotoimintaan. Haastateltavat haastateltiin kolmessa ryhmässä niin, että ensimmäisessä ryhmähaastattelu tilanteessa oli kaksi, toisessa neljä ja kolmannessa kaksi henkilöä. Ryhmähaastattelussa saattaa saada tietoa tavallista enemmän yksilöhaastatteluun verrattuna, koska osallistujat voivat yhdessä esimerkiksi muistella, herättää muistikuvia, tukea, rohkaista ja innostaa toinen toistaan keskustelemaan aiheista (Eskola & Suoranta 1998, 95-96). Haastattelutilanteissa haastateltavat tukivat toisiaan ja muistelivat yhdessä kokemuksiaan ja tuntemuksiaan.

5.4 Analysointimenetelmänä kategoria-analyysi

Tässä opinnäytetyössä tutkimusaineiston analyysimenetelmänä käytettiin kategoria-analyysia. Kategoria-analyysin mukaan ihmisiä ja asioita voidaan kuvata eri kategorioilla esimerkiksi nuori tai vanha. Jokaista voidaan kuvata monella eri kategorialla samaan aikaan kuten esimerkiksi nuori, lapsi ja tyttö-/poikaystävä. Tunnistamme ihmisiä sijoittamalla heidät erilaisten kategorioiden jäseniksi ja orientoidumme toiminnassamme näiden kategorioiden mukaisesti arkielämässämme. Kategoriat antavat tietoa, jonka avulla voidaan yhdistää ihmisten kanssakäyminen, kulttuuri ja moraalit toisiinsa. (Jokinen, Juhila & Suominen 2012, 27.)

Kategorisaation tutkimuksilla on perinteet kognitiivisessa psykologiassa. Kategorisaatio tunnetaan kognitiivisessa perinteessä välineenä, jonka avulla ihmiset järjestävät ja yleistävät havaintojaan. Se, kuinka ihmiset kategorisoivat maailmaa, nähdään riippuvaiseksi siihen, kuinka ihminen ymmärtää maailman, käyttäytyy ja toimii. Muisteleminen ja sureminen voidaan yhtä hyvin nähdä sosiaalisina sen vuoksi, että me tuotamme mieltämme ja osallistumme jatkuvasti kanssatoimijoidemme mielenluentaan. Toisin sanoen tulkitsemme toistemme sisäisiä maailmoja ja samalla teemme niitä todellisiksi puolin ja toisin. (Jokinen ym. 2012, 33.)

Kategorisoidessamme ihmisiä voidaan sanoa, että on kyse identiteetin rakentumisesta. Tällöin on kyse tulkitsemisesta millainen itse on tai joku toinen on. Identiteetti määritellään laajasti tarkoittamaan kaikkea sitä millaiseksi henkilö on kuvattavissa ja toisten kanssa neuvoteltavissa. Identiteettiä ei pidä tarkastella pelkästään elämänsäkaarensa kehittyvänä asiana, vaan kategorioiden kautta rakentuvana ilmiönä. (Jokinen ym. 2012, 89-90.)

Kategoriat joilla kategorioimme itseä tai muita voivat olla sidoksissa esim. tiettyyn aikaan, asiantuntija tietoon ja ne voivat täsmentyä monin lisämäärein. Kategoriat, joilla itseämme tai toisiaamme kuvaamme, eivät synny tyhjästä vaan tiettyjen käsitteiden kautta, jotka asiantuntijat ovat

lanseeranneet. Identiteettikategoriat eivät ole vain kuvaustapoja vaan ne sisältävät kulttuurisia oletuksia, jotka kytkeytyvät moraalisiin arvostuksiin. (Jokinen ym. 2012, 90-93.)

5.5 Eettisyys ja luotettavuus

Tutkijan tulee ottaa huomioon monia tutkimukseen liittyviä eettisiä kysymyksiä jo alkuvaiheessa tutkimusta. Tutkimuksen teossa tulee noudattaa hyvää tieteellistä käytäntöä, jotta tutkimus olisi eettisesti hyväksyttävä. Jo aiheen valinnassa on hyvä miettiä, mikä on tutkimuksen tarkoitus ja miksi tutkimus ylipäätään tehdään ja mikä on sen tarkoitus yhteiskunnallisesta näkökulmasta. (Hirsjärvi ym. 2008, 23-25.)

Ihmisarvon kunnioittaminen liittyy vahvasti tutkimusetiikkaan. Ihmisten itsemääräämisoikeutta on kunnioitettava antamalla henkilöille mahdollisuus itse päättää osallistumisensa tutkimukseen. Osallistumisen tulee olla täysin vapaaehtoista. (Hirsjärvi ym. 2008, 25.) Tutkittavalla on mahdollisuus perua osallistumisensa myös tutkimuksen teon eri vaiheissa, jos hän näin haluaa. Tutkimusaineistosta on tällöin hävitettävä kyseistä ihmistä koskevat tiedot ja dokumentit, vaikka itse tutkimuksessa näitä tietoja ei tunnistettaisi häntä koskeviksi. (Kuula 2011, 23.)

Tässä tutkimuksessa nuorisotyöntekijä keräsi vapaaehtoisia haastattelutilanteeseen. Ennen haastattelutilanteen alkamista haastateltaville kerrottiin tutkimuksesta ja osallistumisen vapaaehtoisuudesta. Kaikki paikalle tulijat halusivat osallistua tutkimukseen ja heidän kanssaan kirjoitettiin tutkimuslupa sopimus.

Tutkimuksen riskienhallintaan ja luotettavuustarkasteluun on varauduttava jo työn suunnitteluvaiheessa. Ennakko suunnittelulla on suuri merkitys tutkimuksen luotettavuudessa, jolloin luotettavuutta pohditaan jo suunnitteluvaiheessa eikä vasta lopussa. Luotettavuustarkastelun kriteerinä laadullisessa tutkimuksessa on riittävä dokumentaatio. Tutkimuksessa on myös luotettavuuden kannalta tärkeä miettiä valintojen ja ratkaisujen perusteluja ja kysyä miksi on tehty juuri näin. (Kananen 2014, 151.)

Laadullisessa tutkimuksessa objektiivisen luotettavuuden saavuttaminen on lähes mahdotonta, koska tuloksia ei voida näyttää toteen samalla kuin määrällisessä tutkimuksessa. Tutkimuksessa luotettavuus on tutkijan arvioinnin ja näytön varassa. Tutkija päättää ketä tutkitaan, mitä kysytään ja miten kerätty aineisto analysoidaan ja tulkitaan. (Kananen 2014, 146-151.)

Haastattelu aineiston keruu menetelmänä sisältää myös monia virhelähteitä, jotka voivat aiheutua niin haastattelijasta kuin haastateltavastakin ja itse haastattelutilanteesta kokonaisuutena. Haastateltava voi tuntea itsensä uhatuksi tai pelokkaaksi haastattelu tilanteessa jolloin virhelähteitä voi esiintyä tutkimusmateriaalissa. Luotettavuutta saattaa myös heiken-

tää se, että haastattelussa on taipumus antaa sosiaalisesti suotavia, niin sanottuja yleisesti hyväksyttäviä, vastauksia. Ratkaisevaa onkin, miten haastattelijä osaa tulkita haastateltavan vastauksia eri merkitysmailmojen valossa. (Hirsjärvi ym. 2008, 201-202.)

6 TUTKIMUSTULOKSET

Tässä luvussa esitellään tutkimusaineistosta saatuja tuloksia. Kategorianalyysi tuotti viisi erilaista kategoriaryhmää. Näiden kategoriaryhmien mukaan myös tutkimuksen tulokset esitetään. Kategoriaryhmät ovat nimetty kuvailemaan mahdollisimman hyvin kappaleessa esille tulevia tutkimustuloksia.

Kategoriaryhmät muotoutuivat aineiston ja teorian perusteella seuraaviksi:

Identiteetin rakentuminen
 Nuorisotalotoiminta ehkäisevänä toimintana
 Ohjaajan merkitys nuorisotalotoimintaan
 Nuorisotalo vapaa-ajan viettopaikkana
 Erilaisten taitojen oppiminen nuorisotalolla

6.1 ”Paljon vahvempi sen takii ja elämäkatsomus on paljon laajempi” – Identiteetin rakentuminen

Nuoruus on identiteetin rakentumisen aikaan. Ystävät ja kaverit vaikuttavat tähän suuresti. Haastateltavat kokivat, että nuorisotalotoiminta on muokannut heitä sellaisiksi kuin he tänäpäivänä ovat. Ryhmään kuuluminen ja hyväksytyksi tuleminen ryhmässä on edistänyt minäkuvan ja identiteetin rakentumista.

Sielt on hakenu hyväksyntää ja halunnu kuuluu osaks sitä porukkaa ni sit on saanu itsevarmuutta.

Sä kuulutki siihen porukkaan, mä oonki hyvä tyyppi et must tykätäänki.

Osa haastateltavista koki, että nuorisotaloaika on kehittänyt heitä sellaisiksi keitä he ovat juuri nyt. Nuorisotalolla sai vaikutteita niin muista nuorista kuin ohjaajastakin, joka muovasi nuoria sellaisiksi kuin he nyt ovat. Nuorisotalo oli turvallinen paikka hakea hyväksyntää ja kehittyä.

Iso osa sitä et on tullu sellanen henkinen selkäranka tai semmonen on jotenki paljon vahvempi sen takii ja elämäkatsomus on paljon laajempi ja hyväksyy paljon enemmän.

Mä oon tosi ulospäin suuntautunut tyyppi et sielt se on niinku lähteny se on ollu sellanen vaihe mis must on kehityny sellanen hölöttäjä.

6.2 ”Pitänyt hyvillä raiteilla” –Nuorisotalotoiminta ennaltaehkäisevänä toimintana

Aineistosta nousi myös entisten nuorten pohdintoja siitä mitä he olisivat tehneet, jos eivät olisi käyneet nuorisotalolla. Osa koki, että nuorisotalo piti pois pahanteosta, koska oli paikka, jossa viettää vapaa-aikaa.

Pysynyt pois pahanteosta.

Varmaan ois ajellu mopon kans jonkun nurmikoilla tai syljeskelty jossain ja joku ois valittanu.

Pitänyt hyvillä raiteilla.

Entiset nuoret nostivat esille kaveri suhteet, jotka koettiin tärkeiksi nuorisotalolla. Nuorisotalolla tiedettiin olevan hyviä tyyppejä, jonka vuoksi osa koki, että jos he eivät olisi käyneet nuorisotalolla, olisivat he voineet joutua niin sanotusti väärin porukoihin. Koettiin myös, että kun nuorisotalolla käytiin, ei syrjäytynyt porukoista.

Jos mul olis ollu joku tietty vaihe tai joku et mä olisin voinu ajautuu johonkin huonommille teille tai ajautunu väärin porukoihin, et sit oli sellanen paikka mis tiesit et oli hyvii tyypppei ja must kasvo niinku normaali ihminen.

Aina ku meni kavereiden kans ku ei sit syrjäytynyt tai mitään.

6.3 ”Iso syy miks siellä mä kävin oli et siel oli hyvä ohjaaja” –Ohjaajan merkitys nuorisotalotoimintaan

Haastatteluissa haastateltavat puhuivat paljon ohjaajasta ja sen merkityksestä siihen, että nuorisotalolla yleensä käytiin. Haastateltavat kokivat, että jos ohjaaja olisi ollut erilainen tai jos ohjaaja ei olisi tullut nuorten kanssa toimeen, he eivät olisi välttämättä käyneet nuorisotalolla niin paljon.

Iso syy miks siellä kävin oli et siel oli hyvä ohjaaja.

Me käytiin siel koska siel oli ohjaaja enkä tie olisinko käynyt siel jos siel olis ollu joku toinen.

... et ku kävi jossain muis paikois ni se ohjaaja oli sellanen et sä et välttämättä tuu sen kaa kauheen hyvin toimeen tai tu-

lee sellasii erimielisyyksiin ni totta kai se vaikuttaa siihen halukkuuteen käydä siel.

Haastateltavat piti tärkeänä myös sitä, että ohjaajalle pystyttiin puhumaan kaikista asioista, jopa sellaisista joista ei välttämättä halunnut kotoon puhua vanhemmilleen, kuten esimerkiksi päihteiden käytöstä. Nuorisotalo koettiin turvalliseksi paikaksi puhua erilaisista asioista ohjaajan kuullen.

Jos sul oli joku huoli ni mietti puhuuks äitil vai ohjaajal ensin.

Mä muistan ku mä kerroin ohjaajal sellasii asioi mitä mä en ollu edes kertonu mun vanhemmille.

... et jos ohjaaja oli siinä ni ei ollu sellanen ettei olis voinu sanoo jotain asioi vaan ohjaaja oli sellanen kaveri.

Kyl hänel (ohjaaja) pysty puhuu sellasii asioi mitä kotoon ei välttämättä pystyny puhuu tai halunnu puhuu esimerkiks alkoholin käyttö.

Ohjaajan työpanoksesta puhuttiin myös paljon. Haastatteluissa nousi monesti esiin kuinka he olivat huomioineet ohjaajan kiinnostuksen nuoriin ja heitä koskeviin asioihin. Myös ohjaajan halu järjestää nuorille mielekästä tekemistä yhdessä nuorten kanssa nousi esille.

Ohjaaja teki siit mielekästä ku se keksi aika pal kaikkee.

Se (ohjaaja) oli aina kiinnostunut meidän asioista ja kyseli aina et mitä meinataan ja oli kiinnostunut.

Kauheet vaivaa näki.

Sitä kiinnosti meidän hyvinvointi ja järjesti kaikkii juttui meil-le.

Vaikka ohjaaja koettiin niin sanotusti kaveriksi, aineistosta nousi esiin myös sääntöjen asettaminen ja ohjaajan auktoriteetti. Ohjaaja koettiin turvalliseksi aikuiseksi, sääntöjen ja rajojen asettajaksi. Haastateltavat kuitenkin kokivat rajojen ja sääntöjen asettelemista huolimatta, että ohjaaja oli yksi heistä.

Ohjaaja oli vähän niinku aikuinen me.

Se oli se ketä johti sitä mestaa määräs säännöt mitä siel saa tehdä ja sil pystys puhuu mist vaan.

Ei yrittäny mielistellä eikä antanu meijän tehdä mitä me halutaan vaan et sil oli ne selkeet rajat ja sellasel ihmeen läpän heitol oli kaikkien frendi mikä tehos kyl tosi hyvin niihin kaikkiin ihmisiin ketä siel kävi et hän (ohjaaja) oli sellanen niin sanotusti yksi meistä.

Ei ohjaaja ollu sellanen auktoriteetti ni se ei ollu sellasta et oli niin aikuisen valvonnan alla vaiks periaattees sä olitki ja mikä oli varmaan periaattees ihan hyväki asia.

6.4 ”Siel oli tekemist ja kaikki kaverit meni sinne” – Nuorisotalo vapaa-ajan viettopaikkana

Nuorisotalo koettiin aineiston perusteella tilaksi, jossa vietettiin aikaa kavereiden kanssa. Haastateltavat kokivat tärkeäksi sen, että kaikki kaverit olivat samassa paikassa samaan aikaan. Nuorisotalolla kohtasi myös uusia kavereita ja sellaisia kavereita, joita ei nähnyt välttämättä koulupäivän aikana. Monet sanoivat, että jos nuorisotaloa ei olisi ollut, kaveriporukka olisi ollut ehkä tiiviimpi ja vapaa-aikaa olisi vietetty vain muutamien kavereiden kanssa.

Siel oli kaikki kaverit ja kiva kokoontuu.

Sillon kaikki viel asus kotona ni ei ollu paikkaa mihin olis sit kaikki 20 henkilöö ois menny et se oli sit taas sellanen paikka mihin kaikki pääs.

Varmaan oltu tyyliin pienemmällä porukalla jossain jonkun luona mut et ei todellakaan olis voinu olla kaikki yhdes samaa aikaa.

Oli niitä ketkä oli eri koulussa ja siel sit näki niitä ni se oli tosi kiva.

Haastateltaville oli nuorisotalossa tärkeää, että oli joku paikka mihin mennä viettämään vapaa-aikaa. Nuorisotalossa oli hyvää se, että se oli lämmin sisätila eikä tarvinnut olla ulkona syksyllä tai talvella.

Oli paikka mihin mennä ei tarvinnu syljeskellä tuol pihal.

Lämmin paikka ei tarvinnut olla ulkoo koska sehän oli talvel ja syksyl ja keväällä eikä sillon ketää ulkoo jaksanu olla et kesäl sit me yleensä hengattiin jossain.

Nuorisotaloa pidettiin tärkeänä vapaa-ajan viettopaikkana, mikä näkyy siinä, että nuorisotalolla käytiin lähes aina kun se oli vaan auki. Osa haas-

tateltavista koki, että olisi käynyt nuorisotalolla joka päivä tai viisi kertaa viikossa vaikka nuorisotalo oli auki 3-4 kertaa viikossa.

Joskus oli viikko ku oli melkeen joka päivä siel.

No siis tyyliin aina ku se oli auki.

Kyl me siel varmaan oltiin aina ku se oli auki, ainakin käytiin.

Haastateltavat nostivat esiin toimintaa mitä nuorisotalolla tehtiin, mutta tekeminen ei ollut kuitenkaan aina ja ainoa edellytys nuorisotalolle tulemiseen. Aina ei tarvinnut olla mitään erityistä ohjelmaa tiedossa, jotta nuorisotalolle mentiin. Kaikki erityinen ohjelma kuitenkin muistettiin ja niitä muisteltiin, mutta kukaan ei kokenut, että ohjelmaa olisi pitänyt olla enemmän. Varsinkin vanhemmilla haastateltavilla nousi esiin se, että kunhan sai vaan olla ja katsoa telkkaria niin se riitti.

Katottiin salkkarit aina.

Meil ei ollu niin välii meil sai kahvii ja salkkarit näki.

Katottiin telkkarii, pelattiin biljardii, juotiin kahvii ja oltiin kavereiden kans.

6.5 ”Sosiaalinen puoli kehitys ihan sairaasti nuorisotilan takia” -Erilaisten taitojen oppiminen nuorisotalolla

Aineistossa mainittiin monesti erilaisten taitojen oppiminen ja kehittyminen nuorisotalolla käydessä. Aineistosta nousi varsinkin sosiaalisten taitojen kehittyminen, ymmärrys erilaisuutta kohtaan ja myös konkreettiset työelämässä tarvittavat taidot.

Haastateltavat kokivat, että sosiaalinen puoli kehittyi paljon nuorisotalolla. Nuorisotalolla oli tutustuttava uusiin ihmisiin ja yhdessä suunnitella ja toimia. Nuorisotalo oli myös paikka, jossa oli tyttöjä ja poikia samaan aikaan, joka toi oman lisänsä kommunikaatioon ja vuorovaikutukseen.

Sosiaalinen puoli kehitys ihan sairaasti nuorisotilan takia.

Vaiks siel ei olis ollu mitään muuta ku se tila ni se et sä sait olla kavereitten kans ja sit ku sinne tuli just uusii joka puolelt ja sit aluks joutus tutustuu niihin.

Sai harjottaa sosiaalisii taitoja ja siel sai olla muitten ihmisten kans.

Nuorisotalolla kävi paljon erilaisia nuoria ja nyt myöhemmin haastateltavat pitivät sitä rikkautena, että on saanut tutustua erilaisiin ihmisiin ja ystävystyä heihin vaikka kaikki eivät ole ihan samanlaisia kuin itse. Haasta-

teltavat mielti, että välttämättä aikuisuudessa ei olisi tullut edes juttuun kaikkien kanssa vaan nuorisotalo on tehnyt avoimemmaksi.

Kaikki ihmiset oli erilaisii ja jotenki nyt jälkeinpäin mieltii et kaikki oltiin just super erilaisii ja sillon mä en tajunnu sitä mut nyt jos mä alan ajattelee niit ihmisii ketä siel on käyny ni jotenki mieltii miten on ees tullu juttuun.

Nuorisotalolla oppi myös haastateltavien mukaan taitoja työelämään. Eri-laisten projektien myötä sai oppia kouluun ja työelämään. Projektien ja toiminnan järjestelyn kautta nuoret sai harjoitella asioiden järjestämistä ja erilaisten asioiden hoitamista. Nuorille annettiin vastuuta toimia omien asioiden puolesta. Ohjaajalta saatiin myös erilaisia työelämäkontakteja ja vinkkejä koulutukseen. Verkostoituminen nousi myös aineistosta.

Ohjaajaltahan sai kaikkii vinkkei ja neuvoi mil pääs eteenpäin ja mihin kouluun voi hakee ja mitä missäkin vähän niinku millanen porrastus pitäis elämäs olla silleen niinku suurin piirtein.

Oppinu sitä kautta ja projektien ja toiminnan kautta just työelämään ja sellaseen.

Ohjaaja aina kysys mitä te haluisitte tehdä ja muuta ja sai ite niinku kehittää sellast mielekäst tekemistä ja sai harjotella sellast järjestämist ja niinku asioiden hoitamist.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää entisten nuorten kokemuksia nuorisotalotoiminnasta. Katteoria-analyysi menetelmän avulla aineistos-ta nousi viisi kategoriaa, jotka olivat identiteetin rakentuminen, nuorisotalotoiminta ehkäisevänä toimintana, ohjaajan merkitys nuorisotalotoimintaan, nuorisotalo vapaa-ajan viettopaikkana ja erilaisten taitojen op-piminen nuorisotalolla.

Nuoruus on identiteetin rakentumisen aikaa eli nuorelle muodostuu suhteellisen selkeä, pysyvä ja yksilöllinen minäkäsitys. Nuori pyrkii löytämään oman paikkansa ja roolinsa. (Nurmiranta ym. 2009, 78-80.) Tutkimustulosten perusteella entisten nuorten identiteetin rakentuminen on liittynyt nuorisotalotoimintaan. Entiset nuoret kokivat, että nuorisotalolla vietetty aika tuki minäkäsityksen ja identiteetin rakentumista, koska siellä sai olla rauhassa oma itsensä ja koki hyväksyntää ja yhteenkuuluvuutta muilta nuorilta ja ohjaajalta.

Nuorisotalot ovat muuttuneet paljon vuosikymmenten aikana, kuten jo aikaisemmin tässä opinnäytetyössä mainittiin. Seuraintaloja perustettiin, jotta nuoret pysyisivät poissa pahanteosta ja kaduilta. Nuorisotaloilla on vieläkin samanlainen rooli ja tutkimustulosten perusteella entiset nuoret kokivat asian myös näin. Koettiin, että nuorisotalolla oli ennaltaehkäiseviä vaikutuksia, koska se auttoi pysymään poissa pahanteosta. Nuorisotalolla tiedettiin olevan niin sanotusti hyviä tyyppejä jolloin ei välttämättä ajautunut väärin porukoihin. Nuorisotalolla sai turvallisesti viettää vapaa-aikaa kavereiden kanssa. Nuorisotalo oli paikka mihin mennä eikä tarvinnut viettää vapaa-aikaa kaduilla tai koulun pihalla, jolloin olisi voinut tulla konflikteja aikuisten tai viranomaisten kanssa.

Tutkimustuloksista voidaan päätellä nuorisotalon olleen tärkeä osa entisten nuorten vapaa-ajan vietossa. Kaikki entiset nuoret kertoivat käyneensä nuorisotalolla ainakin kaksi kertaa viikossa. Useimmat kuitenkin kävivät yli kaksi kertaa viikossa, 3-4 kertaa viikossa, eli suurimman osan vapaa-ajastaan. Nuorisotalo oli paikka, johon kaikki kaverit mahtuivat samaan aikaan eikä tarvinnut murehtia mihin olisivat menneet niin suuren kaveriporukan kanssa. Kavereiden kanssa olisi oltu ilmeisesti nuorisotaloa, mutta välttämättä ei olisi voitu olla niin suurella porukalla tai ei ehkä niin paljon ilman nuorisotaloa. Heiskanen tutkimuksessa nousee esille myös samanlaisia piirteitä. Nuorisotalo oli yleisin paikka jossa vietettiin vapaa-aikaa. Kavereiden merkitys painottui nuorten vapaa-ajan paikkoja valitessa. (Heiskanen 2015,74-75.)

Nuorisotalolla ei tutkimuksen mukaan tarvinnut olla mitään erikoista tekemistä, jotta nuorisotalolla olisi menty viettämään vapaa-aikaa. Entisille nuorille riitti, että oli tila minne mennä ja siellä oli kaverit. Smedroosin (2016) tutkimuksessa tuli tämä asia myös vahvasti esille. Nuoret menivät nuorisotalolle, koska siellä oli kaverit. Sellaisina iltoina kun muut kaverit eivät olleet nuorisotalolla, ei nuori viitsinyt nuorisotalolle yksin lähteä. (Smedroos 2016, 35.) Tässä tutkimusaineistossa mainittiin myös hyvänä asiana, että nuorisotalotoimintaa oli syksyllä, talvella ja keväällä jolloin ei ulkona säiden puolesta ole niin mukava viettää aikaa.

Smedroos (2016) on tutkinut nuorisotyöntekijän merkitystä nuorisotalolla käyvien nuorten elämässä. Tutkimuksessa tuli ilmi, että nuorisotyöntekijä nähtiin ilmeisenä tukipilarina nuoren niin hyvissä kuin huonoissakin asioissa. Nuorisiohjaajan kansaa keskusteltiin ja saatiin neuvoja ja tukea elämän vaikeinakin aikoina. (Smedroos 2016, 35-37.) Nämä tulokset tukivat tämänkin tutkimuksen tuloksia, jonka mukaan ohjaajalla oli suuri merkitys nuorisotalotoimintaan. Ohjaaja oli nuorille turvallinen aikuinen, jolle pystyttiin puhumaan asioista, joista ei välttämättä halunnut puhua omien vanhempien kanssa.

Entiset nuoret pitivät tärkeänä tutkimusaineiston perusteella sitä, että ohjaaja oli kiinnostunut nuorten asioista ja hyvinvoinnista. Ohjaajan koettiin tekevän paljon nuorten eteen. Ohjaaja järjesti nuorille mielekästä

toimintaa ja antoi nuorille vastuuta järjestää itse, jota myös pidettiin tärkeänä.

Sajaniemi (2014) toi tutkimuksessaan ilmi, että sosiaaliset taidot karttuivat nuorisotalolla ryhmässä toimiessa kun on otettava toiset huomioon ja joutuu tutustumaan uusiin ihmisiin. Tutkimuksen mukaan kyky tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa lisääntyy. Tämä tutkimustulos tukee tämän opinnäytetyön tuloksia, jonka mukaan entiset nuoret kokivat, että sosiaaliset taidot kehittyivät nuorisotalolla. Se, että muihin nuoriin oli alussa tutustuttava ja muut tuli ottaa huomioon kun talolla saattoi olla yhtä aikaa jopa 20 nuorta, pidettiin tärkeänä sosiaalisten taitojen kehitymisessä.

Sajaniemen (2014) tutkimuksesta nousee sosiaalisten taitojen lisäksi muitakin taitoja, jotka kehittyvät nuorisotalolla. Tutkimuksen mukaan nuorisotalolla päästiin opettelemaan työntekoa ja vastuunkantoa. (Sajaniemi 2014, 59.) Tämä oli myös huomattavissa tämän tutkimuksen tuloksissa. Erilaisten projektien kautta entiset nuoret kokivat saavansa välineitä esimerkiksi työelämäänsä. Yhdessä järjestämällä ja ohjaajan antaessa nuorille vastuuta asioiden hoitamiseen saatiin itse kokeilla ja erehtyäkin. Järjestelmällä erilaista toimintaa ja projekteja koettiin saavan kokemusta asioiden hoitamisesta.

8 POHDINTA

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli kerätä tietoa entisten nuorten kokemuksista nuorisotalotoiminnasta. Tutkimusta varten haastateltiin kolmessa ryhmähaastattelussa kahdeksaa henkilöä, jotka olivat iältään 21-29 -vuotiaita. Henkilöt eli tässä tutkimuksessa entiset nuoret olivat käyneet nuorisotalolla nuoruudessaan ikävuosina 13-18. Haastateltavat olivat käyneet nuorisotalolla 4-11 vuotta sitten. Halusin tutkimuksessa olevan eri-ikäisiä, jotta vastauksista tulisi mahdollisimman monipuolisia. Loppujen lopuksi kuitenkin kaikilta iästä riippumatta vastaukset olivat samansuuntaisia.

Tutkimuksen haastattelut haluttiin toteuttaa ryhmähaastatteluina, koska haluttiin saada aikaiseksi keskusteleva ilmapiiri, jossa haastateltavat saivat kertoa kokemuksiaan. Sain apua haastateltavien hankkimiseen Kaarinan kaupungin nuorisotyöntekijältä, josta olen todella kiitollinen. Haastateltavat olivat kaikki kyseisen nuorisotyöntekijän entisiä nuoria. Tutkimusta tehdessä ja aineistoa läpikäydessä olisi ollut myös mielenkiintoista kuulla entisiä nuoria joilla oli ollut eri ohjaaja. Näille haastateltaville kuitenkin ohjaajalla oli suuri merkitys ja ohjaaja arvostettiin paljon, joka on mielestäni tärkeä asia ja on hienoa tuoda se esille tutkimuksessani.

Ohjaajan merkitys ja tärkeys tuli esille kaikilla haastateltavilta vaikka nuorisotalolla käymisestä oli jo vuosia. Tutkimusta tehdessäni aloin miettiä omaa roolia työntekijänä. Omasta mielestäni olisi erittäin palkitsevaa kuulla vuosienkin jälkeen positiivista palautetta omasta työnteosta ja sen merkityksestä. Omilla työmenetelmillä ja -tavoilla on suuri merkitys tähän, joita tulee miettiä aloittaessa työuraansa. Osa haastateltavista toi esille ohjaajan aidon kiinnostuksen heitä kohtaan. Valmistuessani teen ihmisten kanssa töitä ja koen, että jotta pystyn olemaan aidosti tukemassa asiakkaita aito kiinnostus pitää muistaa pitää mukana töitä tehdessä.

Tämän hetken yhteiskunnassa on mielestäni tärkeää tehdä ja panostaa nuorisotyöhön. Nuorten syrjäytyminen on isona puheen aiheena ja sen ehkäisemiseksi on löydettävä keinoja, joista nuorisotalotoiminta on mielestäni yksi hyvä tapa. Nuorten osallistuessa nuorisotalotoimintaan he saavat osallisuuden kokemuksia ja tutustuvat muihin ihmisiin. Nuorisotaloilla tehdään tärkeää työtä tukien nuorten kehitystä ja kasvua aikuisuuteen.

Nuorisotalojen tulevaisuutta on syytä miettiä sote-uudistuksen myötä. Kunnille jää päävastuu nuorisopalveluiden järjestämisestä. Kuitenkin varoja ei kunnilla välttämättä ole niin paljon kun osa siirtyy maakunnille, jotka järjestävät osan kunnan palveluista. Kuntien on tärkeää miettiä kuinka järjestää nuorisopalvelut tulevaisuudessa ja mikä tulee olemaan nuorisotalojen tulevaisuus. Tämäkin tutkimus kuitenkin osoittaa nuorisotalotoiminnan hyötyjä, joten toivon nuorisotalotoiminnan vielä jatkuvan pitkään.

Tätä tutkimusta tehdessä nousi muutama idea jatkotutkimuksille. Tutkimusaineiston perusteella kävi ilmi, että eri-ikäisillä oli ollut erilaiset puitteet tai mahdollisuudet nuorisotalotoiminnassa. Tähän on voinut vaikuttaa kaupungin sen hetkinen talous tai panostus nuorisotalotoimintaan. Eri-ikäisten kokemuksia voisi verrata ja tutkia kuinka nuorisotalotoiminta on muuttunut vuosien, vuosikymmenten aikana. Tutkimuksesta ehkä näkisi myös mihin suuntaan ollaan menossa tulevaisuudessa. Toinen mahdollinen tutkimusidea olisi vertailla eri kaupunkien välillä nuorten nuorisotalo kokemuksia. Vertailu antaisi kaupungeille mahdollisuuksia toiminnan kehittämiseen tai tukemiseen. Mielenkiintoista tässä tutkimuksessa olisi myös vertailla nuorisotalojen kulttuurieroja eri kaupunkien välillä.

Toivon tämän työn tavoittavan nuorisotalotoiminnan parissa työskenteleviä. Toivon, että nuorisotaloilla työtä tekevät näkevät kuinka tärkeää työtä tekevät ja sillä on vaikutuksia vielä vuosienkin päästä. Työtä tehdessä oli ihanaa päästä muistelemaan ja palaamaan omiin nuorisotalokokemuksiinsa ja miettimään sen merkityksiä ja vaikutuksia itselle. Toivottavasti nuorisotalotoimintaa pidetään yllä pitkään, jotta mahdollisimman moni saa osallistua vapaa-ajallaan toimintaan, tutustua uusiin ihmisiin, löytää uusia puolia itsestään ja kasvaa aikuiseksi turvallisessa ympäristössä, jossa on mukana turvallinen aikuinen.

LÄHTEET

Eskola, J. & Suoranta, J. (1998). *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*. Vastapaino.

Heiskanen, J. 2015. *Nuorisotalotoiminta osana nuorten vapaa-ajan tilanköyttöä*. Pro gradu –tutkielma. Maantiede. Oulun yliopisto. Haettu 2.5.2017 osoitteesta <http://jultika.oulu.fi/files/nbnfioulu-201505301747.pdf>

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. (2010). *Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö*. Helsinki: Gaudeamus Helsinki University Press.
Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. (2008). *Tutki ja kirjoita*. Helsinki: Tammi.

Jokinen, A., Juhila, K. & Suoninen, E. (2012). *Kategoriat, kulttuuri & moraalit. Johdatus kategoria-analyysiin*. Tampere: Vastapaino.

Kaarina. (n.d). Nuorisotilat. Haettu 16.11.2017 osoitteesta https://www.kaarina.fi/lapset_ja_nuoret/nuoret/fi_FI/nuorisotilat/

Kananen, J. (2014). Laadullinen tutkimusopinnäytetyönä. Miten kirjoitan kvalitatiivisen opinnäytetyön vaihe vaiheelta. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kiilakoski, T. (n.d). Nuorisotalotoiminnan kehittäminen. Teoksessa K, Komonen, L, Suurpää & M, Söderlund (toim.) *Kehittyvä nuorisotyö*. Mikkeli: Nuorisotutkimusseura, 125-148.

Kuula, A. (2011). *Tutkimusetiikka. Aineiston hankinta, käyttö ja säilytys*. Tampere: Vastapaino

Lehtonen, T. (2013). Nuoret ajat ja tilat. Nuoret ja nuorisotilat eri vuosikymmeninä. Turku: Nuorisotyön tallennuskeskus Nuoperi.

Nuorisolaki 2016/1285. Haettu osoitteesta 11.9.2017 <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2016/20161285?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=nuorisolaki>

Nurmiranta, H., Leppämäki, P. & Horppu, S. (2011). *Kehityopsykologiaa lapsuudesta vanhuuteen*. Helsinki: Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja

Sajaniemi, A. 2014. *Nuorisotalotoiminta osana elämäntulkua Nuoruuden kokemusten arviointia aikuisiällä*. Opinnäytetyö. Järjestö- ja nuorisotyön koulutusohjelma. Mikkelin ammattikorkeakoulu. Haettu 2.5.2017 osoitteesta http://www.nuorisokanuuna.fi/sites/default/files/filedepot/asta_yamk_opinn.pdf

Smedroos, H. (2016). *Nuorisotyöntekijän merkitys nuorisotilalla käyvien nuorten elämässä*. Sosiaalialan koulutusohjelma. Satakunnan ammatti-korkeakoulu. Haettu 17.11.2017 osoitteesta <https://theseus.fi/bitstream/handle/10024/129072/Henna%20Smedroos.pdf?sequence=1&isAllowed=y>